

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

07.11.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIIS TREŚCI

Czy samo wystawienie faktury korygującej in minus uprawnia do obniżenia podatku należnego VAT? Wyrok WSA w Warszawie z 28 października 2022 r., sygn. III SA/Wa 1005/22 ____ 3

Wydatki i odpisy amortyzacyjne ponoszone przez podatnika opodatkowanego w modelu ryczału od dochodów spółek (tzw. estoński CIT) związane z używaniem samochodów osobowych przez pracowników w wysokości 50% tych wydatków i odpisów amortyzacyjnych stanowią wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 28m ust. 1 pkt 3 Ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 listopada 2022 r. _____ 4

Czy samo wystawienie faktury korygującej in minus uprawnia do obniżenia podatku należnego VAT? Wyrok WSA w Warszawie z 28 października 2022 r., sygn. III SA/Wa 1005/22

Zagadnienie to było przedmiotem sprawy przed WSA w Warszawie w wyniku skargi na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego. We wniosku o interpretację spółka wskazała, że jako sprzedawca towarów daje swoim kontrahentom możliwość udzielenia skonta z tytułu wcześniejszego dokonania płatności. Warunkiem udzielenia skonta, co do zasady, jest uiszczenie zapłaty przez nabywcę w określonym terminie. Tym samym, możliwość wystawienia faktury korygującej przez spółkę jest uzależniona od momentu zapłaty przez nabywcę faktury pierwotnej.

Spółka wskazała, że po zmianie przepisów dotyczących faktur korygujących od 1 stycznia 2021 r. planuje podpisanie z kontrahentami osobnych porozumień dotyczących zasad wystawiania faktur korygujących, tak aby momentem uprawniającym spółkę do skorygowania podatku należnego było wystawienie zbiorczej faktury korygującej, traktowanej jako uzgodnienie. Strony zawartego porozumienia uzgodniłyby, że wystawiona faktura korygująca stanowi każdorazowo ostateczne i jedyne wiążące uzgodnienie oraz potwierdzenie między stronami porozumienia warunków obniżenia podstawy opodatkowania określonych w fakturze korygującej, jeśli warunki te nie wynikają wprost z umowy lub aneksu do umowy zawartej między stronami porozumienia. Tym samym, spółka dokonywałaby obniżenia podstawy opodatkowania w okresie, w którym wystawiła fakturę korygującą, stanowiącą zarówno dokumentację stwierdzającą uzgodnienie warunków obniżenia podstawy opodatkowania z nabywcą, jak i dowód spełnienia uzgodnionych warunków przez kontrahenta.

Wobec powyższego, Spółka zapytała Dyrektora KIS czy w momencie zawarcia porozumienia, spółka będzie uprawniona do wystawienia faktur korygujących i zmniejszenia kwoty podatku należnego w rozliczeniu za okres, w którym wystawi zbiorcze faktury korygujące?

Dyrektor KIS nie zgodził się w tym zakresie ze spółką i wskazał, że w tym przypadku warunki art. 29a ust. 13 ustawy o VAT, tj. uzgodnienie i spełnienie warunków obniżenia podstawy zostanie spełnione już na podstawie umowy dotyczącej skonta. Tym samym, porozumienie

w sprawie wystawienia faktury korygującej nie może modyfikować tych ustawowo określonych momentów.

W tej kwestii WSA w Warszawie stanął na stanowisku, iż nie można podzielić poglądu spółki, że podstawą obniżenia obrotu może być samo wystawienie faktury korygującej. Faktura korygująca, bowiem tak w tym, jak i w innych przypadkach, dokumentuje (potwierdza) obniżenie podstawy opodatkowania, ale nie powoduje sama przez się obniżenia podstawy opodatkowania.

Interpretacja organu została jednak uchylona przez Sąd z powodu innych zarzutów proceduralnych.

Komentarz eksperta

Nowelizacja przepisów ustawy o VAT w zakresie faktur korygujących weszła w życie od 1 stycznia 2021 r. w ramach tzw. pakietu SLIM VAT. Zmiana przepisów w syntetycznym skrócie dotyczyła odstąpienia od konieczności uzyskiwania przez sprzedawcę potwierdzenia odbioru faktury korygującej w celu obniżenia podstawy opodatkowania. Niemniej jednak, regulacja, która miała pomóc przedsiębiorcom szybciej obniżyć podstawę opodatkowania VAT, wywołała w praktyce szerokie wątpliwości i dyskusje.

W konsekwencji zmienionych przepisów, przedsiębiorca, aby obniżyć podstawę opodatkowania VAT, musi zbadać czy obiektywne przesłanki jej spełnienia zostały spełnione oraz czy uzgodnił to ze swoim kontrahentem – jeśli tak, to jest uprawniony do obniżenia podstawy opodatkowania w okresie, w którym wystawi fakturę korygującą. Aczkolwiek, na potwierdzenie tych okoliczności powinien posiadać on stosowną dokumentację. W praktyce wskazuje się, że dokumentacją taką będą umowy zawierane przez podmioty, ale także korespondencja handlowa, która potwierdza ustalenia między podmiotami.

Niemniej jednak, w rzeczywistości gospodarczej pojawiły się sytuacje, gdy do określonych faktur korygujących Spółka nie posiada żadnej innej dokumentacji dotyczącej przyczyn obniżenia podstawy opodatkowania lub podjęła próbę

porozumienia się z kontrahentem w ten sposób, że to wystawiona faktura korygująca jest jedynym potwierdzeniem tych wszystkich faktów.

Mając na uwadze komentowane, negatywne stanowisko WSA w Warszawie w tej sprawie, należy zwrócić uwagę, że podatnicy VAT powinni zwracać szczególną uwagę czy posiadają stosowną dokumentację potwierdzającą zasadność obniżenia podstawy opodatkowania, choćby korespondencję mailową w razie ustaleń obniżenia ceny lub też dokumentację magazynową w przypadku zwrotu towarów. Taka dokumentacja pozwoli skutecznie bronić stanowiska podmiotu w razie kontroli organów skarbowych.

KONRAD SZYMALA
STARSZY KONSULTANT

Wydatki i odpisy amortyzacyjne ponoszone przez podatnika opodatkowanego w modelu ryczału od dochodów spółek (tzw. estoński CIT) związane z używaniem samochodów osobowych przez pracowników w wysokości 50% tych wydatków i odpisów amortyzacyjnych stanowią wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 28m ust. 1 pkt 3 Ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 listopada 2022 r.

W ramach wniosku o interpretację indywidualną Spółka zapytała DKIS czy wydatki i odpisy amortyzacyjne ponoszone przez wnioskodawcę związane z używaniem samochodów osobowych przez pracowników w wysokości 50% tych wydatków i odpisów stanowią wydatki z tytułu ukrytych zysków lub wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą.

W ocenie wnioskodawcy wydatki te nie stanowią ukrytych zysków, ponieważ samochody osobowe nie są w tym przypadku użytkowane przez udziałowców wnioskodawcy lub podmioty z nimi powiązane. Wydatki te, według wnioskodawcy, nie są również wydatkami niezwiązanymi z działalnością gospodarczą, jako że wydatki związane z zatrudnieniem pracowników, takie jak: wynagrodzenia, wydatki na eksploatację samochodów służbowych, wyposażenie w sprzęt IT, mate-

riały biurowe, szkolenia pracowników oraz inne wydatki w tym także nieodpłatne lub częściowo odpłatne świadczenia, związane z wykonywaniem przez pracowników obowiązków służbowych są ponoszone przez spółkę w celu zachowania źródła przychodu, a zatem są związane z działalnością gospodarczą i nie podlegają opodatkowaniu ryczałem od dochodów spółek.

W konsekwencji, przedmiotowe wydatki nie mogą zostać sklasyfikowane do żadnej z powyższych podstaw opodatkowania w ramach reżimu estońskiego CIT. Organ potwierdził stanowisko podatnika w zakresie braku możliwości uznania opisywanych wydatków jako ukrytych zysków, uznał jednak za nieprawidłowe stanowisko podatnika co do kwalifikacji wydatków na samochody osobowe jako wydatki w całości związane z działalnością gospodarczą.

Komentarz eksperta

Niniejsza interpretacja indywidualna wpisuje się w linię interpretacyjną prezentowaną przez DKIS w zakresie prawopodatkowej kwalifikacji wydatków (m.in. wydatki na paliwo, czyszczenie, naprawy, etc.) na samochody osobowe, które są udostępniane pracownikom w przypadku gdy samochody te są wykorzystywane także na cele prywatne pracownika (tj. w użytku mieszanym).

W aktualnym stanie prawnym tj. do 31 grudnia 2022 r. organy podatkowe prezentują konsekwentnie stanowisko, stosownie do którego 50% wydatków związanych z użytkowaniem samochodów osobowych dla celów mieszanych przez pracowników podatnika opodatkowanego w modelu ryczału od dochodów spółek niebędących wspólnikami/udziałowcami/akcjonariuszami tego podmiotu należy zaliczyć do wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą (tak choćby interpretację indywidualną DKIS: z 21 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.279.2022.2.DD; z 6 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.205.2022.2.AK czy z 1 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.243.2022.1.PC).

Należy przy tym podkreślić, iż w obecnym stanie prawnym ustawa CIT nie zawiera przepisów w zakresie traktowania wydatków związanych z samochodami osobowymi udostępnionych pracownikom do użytku mieszanego jako wydatków

niezwiązanych z działalnością gospodarczą (taka regulacja, w kontekście ukrytych zysków zawarta jest w art. 28m ust. 4 pkt 2 ustawy CIT).

Pomimo tego, że przepisy ustawowe nie zawierają w tym zakresie samodzielnej podstawy prawnej, organy podatkowe twierdzą, że mając na uwadze podobieństwa jakie cechują ukryte zyski oraz wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą, a także biorąc pod uwagę brak szczegółowych przepisów odnośnie sposobu ustalania w jakiej wysokości należy zaliczyć do wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą, wydatki związane z użytkowaniem samochodów osobowych dla celów mieszanych, należy per analogiam na podstawie przepisów o ukrytych zyskach, zaliczyć do wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą wydatki w wysokości 50% na te samochody. Wykładnia ta jest w oczywisty sposób wadliwa, ponieważ kreuje obowiązek podatkowy bez wyraźnej podstawy prawnej, przy czym wykładnia taka została zakwestionowana w niedawnym wyroku WSA w Gdańsku z 18 października 2022 r., sygn. I SA/GD 917/22.

Warto wskazać, że wątpliwości te nie będą występowały w stanie prawnym po 31 grudnia 2022 r., bowiem w ustawie z dnia 7 października 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r., poz. 2180), która stanowi korektę tzw. Polskiego Ładu w CIT, przewidziano przepis zawierający regulację analogiczną do przepisu dot. ukrytych zysków w kontekście samochodów osobowych oraz wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą.

Zgodnie z powyższą regulacją wskazano, iż: „do wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie zalicza się wydatków i odpisów amortyzacyjnych oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości, związanych z użytkowaniem samochodów osobowych, środków transportu lotniczego, taboru

pływającego oraz innych składników majątku: 1) w pełnej wysokości – w przypadku składników majątku, wykorzystywanych wyłącznie na cele działalności gospodarczej; 2) w wysokości 50% – w przypadku składników majątku, które nie są wykorzystywane wyłącznie na cele działalności gospodarczej.” (Art. 28m ust. 4a ustawy CIT w brzmieniu od 1 stycznia 2023 r.).

Ciężar dowodu, iż składnik majątku jest wykorzystywany wyłącznie na cele działalności gospodarczej, spoczywa na podatniku. Choć podatnik ma w tym przypadku pełną dowolność co do formy i wyboru środków dowodowych w zakresie udowodnienia, że składnik majątku jest wykorzystywany wyłącznie na cele działalności gospodarczej, organy podatkowe do niedawna prezentowały stanowisko zgodnie z którym, aby spółka w ryczałcie nie rozpoznawała 50% wydatków związanych z użytkowaniem samochodów osobowych jako ukrytych zysków / wydatków niezwiązanych z działalnością, niezbędne jest prowadzenie przez podatnika dla tego pojazdu ewidencji przebiegu pojazdu, o której mowa w art. 86a ust. 4 ustawy VAT.

Zgodnie z domniemaniem określonym w art. 16 ust. 5f ustawy CIT, w przypadku braku prowadzenia ewidencji przebiegu pojazdu, uznaje się, że samochody są wykorzystywane również do celów niezwiązanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Takie stanowisko potwierdzono m.in. w interpretacjach indywidualnych DKIS: z 18 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB-2-1.4010.194.2022.2.AR czy z 6 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.248.2022.3.JKU.

Niemniej, w ostatnio wydawanych interpretacjach indywidualnych DKIS nieco zmienił optykę i podkreśla, że nieprowadzenie przez podatnika opodatkowanego ryczałtem od dochodów spółek ewidencji określonej w art. 16 ust. 5f ustawy CIT nie oznacza automatycznie, że jest on obowiązany rozpoznać dochód z tytułu ukrytych zysków lub wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą. Tym samym, jeżeli, pomimo

nieprowadzenia ewidencji przebiegu pojazdu, podatnik będzie w stanie udowodnić, że samochody osobowe są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej to w takiej sytuacji wydatki z tego tytułu nie będą opodatkowane jako ukryty zysk, ani wydatek niezwiązany z działalnością gospodarczą (tak choćby interpretacja indywidualna DKIS z 27 października 2022 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.36.2022.1.PP/KS).

W mojej ocenie jest to prawidłowe podejście, choć nie można wykluczyć, że organy podatkowe będą kwestionować brak opodatkowania omawianych wydatków, w przypadku braku prowadzenia ewidencji przebiegu pojazdu, dając prymat temu środkowi dowodowemu. Ocena w tym zakresie będzie dokonywana dopiero na etapie ewentualnej

kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego, ponieważ może wykraczać poza ramy postępowania o wydanie indywidualnej interpretacji podatkowej.

Zmiany w ryczałcie od dochodów spółek wprowadzone od 1 stycznia 2022 r. generalnie zostały pozytywnie odebrane przez podatników. Doprowadziło to do wyraźnego wzrostu zainteresowania tym systemem rozliczeń. Mimo to wiele praktycznych aspektów stosowania znowelizowanych przepisów wciąż budzi liczne wątpliwości oraz pozostaje niejasna.

BARTOSZ PODSKALNY
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIIS TREŚCI

Zapłata wekslem własnym za zakupiony towar nie stanowi finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy CIT , wyrok NSA z 6 października 2022 r., sygn. II FSK 235/20	8
Samo wystawienie faktury korygującej nie uprawnia do obniżenia podstawy opodatkowania VAT , wyrok WSA w Warszawie z 28 października 2022 r., sygn. III SA/WA 1005/22	8
Przesłanki skorzystania z jednorazowej amortyzacji w świetle art. 38k ust. 1 ustawy CIT , wyrok WSA w Białymstoku z 28 października 2022 r., sygn. I SA/BK 351/22	8
Skutki podatkowe w VAT czynności zbycia udziałów we współwłasności statku w ramach zniesienia współwłasności , wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 27 października 2022 r., sygn. I SA/GO 239/22	8
Skutki podatkowe w CIT nieodpłatnego przeniesienia własności zmodernizowanego systemu demonstracyjnego , wyrok WSA w Bydgoszczy z 26 października 2022 r., sygn. I SA/BD 442/22	9
Kwestia określenia miejsca świadczenia usług magazynowania gazu na w świetle przepisów ustawy VAT , wyrok WSA Gdańsku z 25 października 2022 r., sygn. I SA/GD 607/22	9

Zapłata wekslem własnym za zakupiony towar nie stanowi finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy CIT, wyrok NSA z 6 października 2022 r., sygn. II FSK 235/20

Za koszty finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy CIT nie może zostać uznana zapłata za zakupione przez podatnika towary dokonana wekslem własnym, gdyż nie stanowi ona kosztu związanego z uzyskaniem od innych podmiotów środków finansowych i z korzystania z tych środków.

Samo wystawienie faktury korygującej nie uprawnia do obniżenia podstawy opodatkowania VAT, wyrok WSA w Warszawie z 28 października 2022 r., sygn. III SA/WA 1005/22

Nie można podzielić poglądu spółki, że podstawą obniżenia obrotu może być samo wystawienie faktury korygującej. Faktura korygująca, bowiem tak w tym, jak i w innych przypadkach, dokumentuje (potwierdza) obniżenie podstawy opodatkowania, ale nie powoduje sama przez się obniżenia podstawy opodatkowania. Z brzmienia art. 29a ust. 13 ustawy VAT wynika, że są to dwie odrębne kwestie: warunki wystawienia faktury korygującej oraz uzgadnianie obniżenia obrotu i uzyskanie potwierdzenia spełnienia warunków takiego obniżenia obrotu.

Przesłanki skorzystania z jednorazowej amortyzacji w świetle art. 38k ust. 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Białymstoku z 28 października 2022 r., sygn. I SA/BK 351/22

W analizowanej sprawie nie stanowi przedmiotu sporu kwestia faktycznego poniesienia kosztu – sporne jest natomiast, czy można dokonać przyspieszonej amortyzacji z uwagi na nadzwyczajną okoliczność wynikającą z pandemii. Należy też zauważyć, że niewątpliwie działanie spółki w analizowanej sprawie przyczynia się do ochrony zdrowia publicznego.

Biorąc powyższe pod uwagę, trzeba stwierdzić, że interpretacja i wykładnia autonomiczna, językowa, literalna preferencji z art. 38k ustawy CIT jest niewystarczająca do analizy tego przepisu z punktu widzenia funkcjonalności jego zastosowania. W tym zakresie konieczna jest

analiza szersza przepisów ustawy CIT w kontekście zastosowania preferencji.

Zważając na powyższe, należy uznać, iż spółce - w oparciu o art. 38k - ustawy CIT przysługuje prawo do dokonania jednorazowych odpisów amortyzacyjnych od poczynionych inwestycji w postaci wybudowania dodatkowych pomieszczeń w wynajmowanej hali w celu niezbędnego wsparcia funkcji magazynowo-produkcyjnych w produkcji żeli oraz płynów antybakteryjnych służących walce z COVID-19.

Skutki podatkowe w VAT czynności zbycia udziałów we współwłasności statku w ramach zniesienia współwłasności, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 27 października 2022 r., sygn. I SA/GO 239/22

W analizowanej sprawie zgodzić należy się ze stanowiskiem gminy, że zniesienie współwłasności statku nie będzie czynnością opodatkowaną. Gmina w ramach tej czynności nie występowała jako podatnik VAT, ponieważ statek nie był przez Gminę wykorzystywany do prowadzenia działalności gospodarczej. Ze stanu faktycznego wprost wynika, że czynności gminy w związku z posiadaniem i wykorzystywaniem tego statku nie były wykonywane w ramach działalności gospodarczej.

Gmina wskazała, że stowarzyszenie, które zawiadywało statkiem nie było jej jednostką organizacyjną, tym samym rozliczenia podatkowe tego stowarzyszenia nie były objęte rozliczeniami gminy w ramach podatku VAT. Gmina wykorzystywała statek w ramach realizacji zadań własnych dotyczących rozwoju turystyki, które mieszczą się w zdaniach wynikających z art. 7 ustawy o samorządzie gminnym. Wykorzystywanie statku również do działalności gospodarczej przez to stowarzyszenie nie rozciąga się na gminę. Gmina użytkowała go wyłącznie w ramach czynności nieopodatkowanych mieszczących się w ramach jej zadań publicznoprawnych, tj. promocji turystyki.

Ponadto, nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, że nieopodatkowanie zbycia udziału w tym statku może być potraktowane jako naruszenie zasady konkurencji, ponieważ gmina w działalności gospodarczej w zakresie obrotu statkami nie uczestniczy, a statku nie wykorzystywała do działalności gospodarczej.

Skutki podatkowe w CIT nieodpłatnego przeniesienia własności zmodernizowanego systemu demonstracyjnego, wyrok WSA w Bydgoszczy z 26 października 2022 r., sygn. I SA/BD 442/22

Ze stanu faktycznego nie wynika, aby przeniesienie własności demonstratora miało być odpłatne. Po przejściu prawa własności nie ma mowy o odpłatności, w związku z powyższym mamy tutaj do czynienia z przychodem z rzeczy.

Błędne jest stanowisko spółki według którego przychód z tytułu otrzymania demonstratora ustalony zostać powinien z zastosowaniem „metody dochodowej”, w tym przede wszystkim, ustalenia takich okoliczności jak ekonomiczna użyteczność demonstratora dla przedsiębiorstwa spółki oraz ryzyka i ograniczeń związanych z wykonaniem demonstratora na gruncie spółki oraz wykorzystaniem systemu przyłączy spółki. Poszerzone odniesienie się do okoliczności wpływających na wartość rzeczy nie może mieć zastosowania.

W zakresie ustalenia wartości rzeczy należy odnieść literalnie treść art. 12 ust. 6 pkt 4 ustawy CIT. W przypadku rzeczy ustawodawca zawęży czynniki modyfikujące cenę rynkową rzeczy tego samego rodzaju i gatunku, służącą do określenia wartości rynkowej konkretnej rzeczy, do czynników związanych tylko z fizyczną stroną rzeczy, takich jak materialne zużycie, stan techniczny, właściwości konstrukcyjne itp. Natomiast brak jest podstaw do przyjęcia, że czynnikami modyfikującymi cenę rynkową są także czynniki stricte prawne, a więc nie odnoszące się do stanu

faktycznego rzeczy, czyli do jej właściwości fizycznych.

Kwestia określenia miejsca świadczenia usług magazynowania gazu na w świetle przepisów ustawy VAT, wyrok WSA Gdańsku z 25 października 2022 r., sygn. I SA/GD 607/22

Ze stanu faktycznego wynika, iż gaz należący do różnych usługobiorców jest przechowywany w magazynach gazowych i w tym zakresie decyzja należy do usługodawcy (spółki). W powyższym kontekście organ prawidłowo wskazał, iż przedmiotem tej sprawy nie było rozstrzygnięcie czy charakter nieruchomości wpływa na określenie, czy dana usługa jest związana z nieruchomością, ale tylko to jaka była rola nieruchomości w świadczonej usłudze. Spółka we wniosku nie wskazywała priorytetowego znaczenia nieruchomości w tym zakresie, a nawet nie wskazała, że dana nieruchomość jest celem usługobiorców, którzy tym się kierują wybierając miejsce składowania gazu. Nie ulega też wątpliwości, iż w analizowanej sprawie usługa magazynowania nie wiązała się z jakimkolwiek prawem usługobiorcy do wykorzystywania i decydowania o udostępnionej nieruchomości.

W odniesieniu do powyżej opisanej sytuacji, prawidłowe jest stanowisko organu, iż trudno jest uznać, że posiadacz nieruchomości świadczy usługi związane z nieruchomością w rozumieniu art. 28e ustawy VAT. W konsekwencji należy uznać, iż organ prawidłowo wskazał, że skoro nie mamy do czynienia z usługami związanymi z nieruchomościami, to w takiej sytuacji miejsce świadczenia usług powinno być ustalone na zasadach ogólnych.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIIS TREŚCI

Ustalenie czy czynności polegające na nabyciu i wynajmie nieruchomości znajdujących się w Polsce kreują zagraniczny zakład w Polsce , interpretacja indywidualna DKIS z 24 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.595.2022.2.MS	11
Koszt wynagrodzenia ostatecznego za zrzeczenie się potencjału ekonomicznego rynku zbytu sprzedającego (tzw. exit fee) jako koszt podatkowy , interpretacja indywidualna DKIS z 24 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.546.2022.1.AN	11
Ustalenie czy różnica pomiędzy odsetkami rynkowymi a preferencyjnymi wynikającymi z umowy pożyczki stanowić będzie nieodpłatne świadczenie. Sposób uwzględnienia w przychodach kwoty umorzonej pożyczki , interpretacja indywidualna DKIS z 20 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.578.2022.1.IZ	11
Konsekwencje podatkowe wniesienia aportu w świetle art. 12 ust. 4 pkt 25 lit. b ustawy CIT , interpretacja indywidualna DKIS z 20 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.515.2022.2.DP	12
Zwolnienie z VAT usługi EexE (Euro Express Elixir) , interpretacja indywidualna DKIS z 19 października 2022 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.475.2022.2.IG	12
Ustalenie czy koszty nabycia materiałów niezbędnych do wykonania prototypu nowego wyrobu stanowią koszty kwalifikowane w myśl art. 18d ust. 2 pkt 2 ustawy CIT , interpretacja indywidualna DKIS z 18 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.720.2022.1.JG	13

Ustalenie czy czynności polegające na nabyciu i wynajmie nieruchomości znajdujących się w Polsce kreują zagraniczny zakład w Polsce, interpretacja indywidualna DKIS z 24 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.595.2022.2.MS

Obowiązek podatkowy na gruncie ustawy CIT powstaje w związku z posiadaniem aktywów w Polsce w postaci nieruchomości, a nie w związku z istnieniem zakładu. Skoro zatem spółka jest podmiotem wypracowującym przychody z najmu w rozumieniu prawa polskiego, to podlegać będzie w Polsce ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, o którym mowa w art. 3 ust. 2 ustawy CIT w związku z brzmieniem art. 6 ust. 1 polsko-czeskiej ustawy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Wobec powyższego należy zgodzić się ze stanowiskiem, że działania podejmowane przez wnioskodawcę na terytorium Polski, polegające wyłącznie na osiąganiu dochodów z majątku nieruchomego (nieruchomości) położonego w Polsce bez stosownej nadbudowy korporacyjnej nie kreują zagranicznego zakładu dla wnioskodawcy.

Koszt wynagrodzenia ostatecznego za zrzeczenie się potencjału ekonomicznego rynku zbytu sprzedającego (tzw. exit fee) jako koszt podatkowy, interpretacja indywidualna DKIS z 24 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.546.2022.1.AN

Koszt wynagrodzenia ostatecznego za zrzeczenie się potencjału ekonomicznego rynku zbytu sprzedającego (tzw. exit fee) będzie stanowił dla spółki koszt uzyskania przychodów. Wydatek ten nie został wyłączony z możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy CIT. Zapłaty wynagrodzenia ostatecznego nie można zaliczyć do bezpośrednich kosztów uzyskania przychodów, a zatem wydatek ten nie mieści się w dyspozycji norm prawnych określonych w art. 15 ust. 4, 4b oraz 4c ustawy CIT, określających zasady rozpoznania kosztów bezpośrednio związanych z przychodami. Nie można bowiem przyporządkować konkretnej wartości kosztu do konkretnej wartości sprzedaży w danym roku podatkowym.

W konsekwencji, koszt zapłaty wynagrodzenia ostatecznego należy uznać za pośredni koszt podatkowy. Tego rodzaju koszty, chociaż niewątpliwie związane są z osiąganymi przychodami, nie pozostają w uchwytym związku z konkretnymi przychodami. W efekcie niniej-

szy koszt będzie potrącalny w momencie poniesienia określonym zgodnie z art. 15 ust. 4e ustawy CIT, tj. w dniu ujęcia (zaksięgowania) kosztu w księgach rachunkowych na podstawie otrzymanej faktury (rachunku), albo w dniu ujęcia kosztu na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku), z wyjątkiem sytuacji, gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów.

Zatem, wydatek z tytułu wynagrodzenia ostatecznego, stosownie do art. 15 ust. 4d ustawy CIT stanowić będzie koszty uzyskania przychodów inny niż koszty bezpośrednio związane z przychodem - potrącalny (jednorazowo) w dacie jego poniesienia.

Ustalenie czy różnica pomiędzy odsetkami rynkowymi a preferencyjnymi wynikającymi z umowy pożyczki stanowić będzie nieodpłatne świadczenie. Sposób uwzględnienia w przychodach kwoty umorzonej pożyczki, interpretacja indywidualna DKIS z 20 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.578.2022.1.IZ

W zakresie ustalenia, czy różnica pomiędzy odsetkami rynkowymi a preferencyjnymi wynikającymi z umowy pożyczki stanowić będzie nieodpłatne świadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT, należy wyjaśnić, że dla celów podatku dochodowego pomoc finansowa z PFR traktowana jest jak pożyczka. Podatnicy nie zaliczają do przychodów podatkowych kwoty otrzymanej pożyczki, a wypłata środków przez PFR jest dla przedsiębiorcy neutralna podatkowo.

Neutralność podatkowa oznacza, że przychód podatkowy nie powstanie także z racji tego, że otrzymana pożyczka jest oprocentowana na preferencyjnych zasadach. Takie oprocentowanie pożyczki jest bowiem ogólnie ustaloną zasadą programu przyznawania pomocy w ramach tarczy finansowej. Zatem, w opisanej we wniosku sytuacji, po stronie spółki nie powstaje przychód z tytułu nieodpłatnego świadczenia.

Spółka powinna przychód z umorzonej pożyczki uwzględnić w przychodach, o których mowa w art. 15c ust. 1 ustawy CIT, wyliczając tzw. EBITDĘ. Powyższego przychodu spółka nie powinna natomiast ujmować w przychodach, o których mowa w art. 15c ust. 3 ustawy CIT, ponieważ przychód z umorzonej pożyczki nie stanowi przychodów o charakterze odsetkowym w rozumieniu art. 15c ust. 13 ustawy CIT.

Konsekwencje podatkowe wniesienia aportu w świetle art. 12 ust. 4 pkt 25 lit. b ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 20 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.515.2022.2.DP

W analizowanym przypadku przedmiotem aportu nie będą wszystkie składniki wchodzące w skład działalności spółki. Z masy majątkowej będącej przedmiotem aportu wyłączone zostaną prawo własności nieruchomości oraz umowy o pracę wybranych pracowników administracji i wsparcia, niezbędnych do jej obsługi. W spółce pozostanie prawo własności nieruchomości i w oparciu o ten składnik majątku będzie ona prowadzić działalność gospodarczą.

W związku z powyższym, nie można uznać przedmiotu aportu za przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 4a pkt 3 ustawy CIT w zw. z art. 55(1) KC. W rozpatrywanej sprawie zostaną natomiast spełnione wszystkie przesłanki do uznania zespołu składników materialnych i niematerialnych, mających być przedmiotem aportu na rzecz nabywcy, który będzie kontynuował działalność w zakresie sprzedaży detalicznej/hurtowej za ZCP, o której mowa w art. 4a pkt 4 ustawy CIT.

Przedmiot aportu cechuje się wyodrębnieniem organizacyjnym, finansowym oraz funkcjonalnym, który w dniu dokonania transakcji będzie posiadał samodzielność finansową. Przedmiotem aportu będą bowiem kluczowe elementy, umożliwiające nabywcy samodzielne prowadzenie przejmowanej działalności, bez angażowania dodatkowych zasobów własnych. W rozpatrywanej sprawie z czynności zbycia majątku przedsiębiorstwa wyłączone zostanie prawo własności nieruchomości (budynku biurowego), jednakże nie wpłynie to na możliwość kontynuowania działalności, gdyż w związku z aportem nabywca otrzyma prawo do korzystania z nieruchomości na podstawie umowy najmu zawartej ze spółką. Zgodnie z założeniami nabywca będzie kontynuował działalność spółki.

W konsekwencji, zgodnie z brzmieniem art. 12 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 12 ust. 4 pkt 25 lit. b ustawy CIT opisywana transakcja nie będzie skutkowała u wnioskodawcy powstaniem przychodu, pod warunkiem że spółka otrzymująca wkład przyjmie dla celów podatkowych składniki wchodzące w skład aportu w wartości wynikającej z ksiąg podatkowych wnioskodawcy. W sytuacji wniesienia ZCP do spółki kapitałowej należy mieć na względzie art. 12 ust. 13 ustawy CIT.

Zwolnienie z VAT usługi EexE (Euro Express Elixir), interpretacja indywidualna DKIS z 19 października 2022 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.475.2022.2.IG

Świadczona usługa EexE (Euro Express Elixir) spełnia przesłanki wskazane w przepisach ustawy VAT. Dotyczy ona dokonywanych przez banki i inne instytucje finansowe rozliczeń finansowych. Powyższe wpływa na to, że wykonywane przez spółkę czynności podlegać będą zwolnieniu od podatku jako usługi związane z usługami, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT, tj. z usługami dotyczącymi transakcji płatniczych, przekazów i transferów pieniężnych. Wykonywane przez spółkę czynności pociągają za sobą bezpośrednie skutki o charakterze finansowym dla klientów, korzystających z oferowanej przez spółkę usługi EExE. Spółka zapewnia wymianę komunikatów. Komunikaty związane z obciążeniem/uznaniem rachunku uczestnika, składane przez spółkę skutkują bezpośrednio dla posiadaczy tych rachunków.

A zatem, wykonując opisane zadania spółka dokonuje czynności, które stanowią element niezbędny do wykonywania transakcji w zakresie transakcji płatniczych oraz przekazów i transferów pieniężnych. Świadczona przez spółkę usługa jest częścią usługi finansowej wykonywanej przez instytucje finansowe w zakresie faktycznego dokonywania transakcji płatniczych. W konsekwencji do świadczonej usługi EExE spółka ma prawo zastosować zwolnienie od podatku zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

Ustalenie czy koszty nabycia materiałów niezbędnych do wykonania prototypu nowego wyrobu stanowią koszty kwalifikowane w myśl art. 18d ust. 2 pkt 2 ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 18 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.720.2022.1JG

Materiały i surowce wykorzystywane w prowadzonych pracach badawczo-rozwojowych mogą stanowić koszty kwalifikowane, niezależnie od końcowego rezultatu prowadzonych prac. Z wniosku wynika, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, spółka prowadzi prace badawczo-rozwojowe, o których mowa w art. 4a pkt 28 ustawy CIT. W celu opraco-

wania nowego wyrobu i przeprowadzenia stosownych testów, a także weryfikacji opracowanej technologii produkcji, spółka wytwarza prototyp nowego wyrobu. Prototyp jest wykonywany celem potwierdzenia poprawności opracowanej technologii i weryfikacji wyniku prowadzonych prac badawczo-rozwojowych.

Spółka może zaliczyć do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 2 ustawy CIT, wymienione w opisie stanu faktycznego koszty nabycia materiałów niezbędnych do wykonania prototypu nowego wyrobu, a w konsekwencji spółka może odliczyć od podstawy opodatkowania 100% kwoty kosztów nabycia tych materiałów.

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

SZYMON RAUT
+48 503 074 047
szymon.raut@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl